

ת"פ 63098/06/20 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד מופיד בן אברהם אלעזאזמה, איסלאם בת אברהם אלעזאזמה - לא בענינה

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ח סיוון תשפ"א

08 יוני 2021

ת"פ 63098-06-20 מדינת ישראל נ' אלעזאזמה (עציר) ואח'

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד אורלי פיתוסי ועו"ד לימור הלל

נגד
הנאשם

1. מופיד בן אברהם אלעזאזמה
2. איסלאם בת אברהם אלעזאזמה - לא בענינה

ע"י ב"כ עו"ד אחמד ס. ותד

גזר דין לנאשם 1

כתב אישום והסדר טיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- תקיפת קטין חסרת ישע, בניגוד לסעיף 368ב (א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- איומים, בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן (ת/48), בהן הורשעו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון, הנאשמים הינם אחים, ולהם אחים למחצה מצד אביהם, הקטינה ר.א. (להלן: "המתלוננת") והקטין י.א., ילידי 2008.א.א.א, אשר מתגוררים עם אמם ז.א. בשכונת מסעודין, שגב שלום.

בתאריך 08.06.20, בסמוך לשעה 16:00, סיימה המתלוננת לנקות את ביתה, נעלה את דלת הבית והלכה לישון. הנאשם הגיע לבית, שבר את דלת הכניסה, קרא למתלוננת והחל לגדף אותה.

בהמשך לאמור, בעוד המתלוננת התיישרה על מזרון בחדר, אחז הנאשם בצינור גומי ותקף את המתלוננת בכך שהכה

אותה ברגליה ובידיה, באמצעות הצינור. המתלוננת ניסתה להגן על עצמה בידיה ובאמצעות כרית, וביקשה מהנאשם שיחדל. בשל מעשיו, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים.

לאחר האמור, עזב הנאשם את הבית. בשלב מאוחר יותר באותו היום, חזר הנאשם, גידף את המתלוננת, איים עליה, שיוציא אותה ואת משפחתה מהאזור או שיהיו העבדים שלו ותקף אותה בכך שסטר על פניה. בשל מעשים אלו, נגרמו למתלוננת כאבים בפניה.

בתאריך 10.06.21, בשעות הערב, שהו המתלוננת, אמה ואחיה באשקלון. הנאשם התקשר ל-ז.א. ואיים עליה, כי אם יחזרו לביתם, ירביץ להם, ואם ילכו למשטרה, הם יאמרו שהיא "מהשטחים" והם רוצים לגרשה וכן, אמר לה שהם לא יכולים לחזור לביתם.

תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו, והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

במהלך שמיעת פרשת התביעה, לאחר שנשמעו עדותן של המתלוננת ושל אמה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון (ת/49), במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן.

ההגנה ביקשה להפריד ענינים של הנאשם 1 והנאשמת 2, ולטעון לעונש בנוגע לנאשם 1, שהוא עצור, במועד מוקדם יותר.

ההגנה לא עתרה להפנות הנאשם 1 להערכת שירות המבחן למבוגרים.

כלעומת זאת, עתרה התביעה להזמין תסקיר נפגעת העבירה.

לאחר קבלת תסקיר הנפגעת, טענו הצדדים לעונש ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

מי מהצדדים לא הגיש ראיות לענין העונש.

התביעה הפנתה למוצג ת/12, אשר הוגש לבית המשפט במסגרת שמיעת הראיות - תמונות צבעוניות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת.

ההגנה הביאה, מטעמה, עד אופי, מר מוסא סלמאן אבו בניה - העד העיד, כי הוא קצין במילואים, בן למגזר הבדואי, ועוסק בגיוס צעירים לצה"ל. לדברי העד, הנאשם בחור טוב; אינו בעייתי; אינו אלים. לדבריו, הכיר גם את אביו של הנאשם, אשר נפטר. העד מסר, כי הנאשם שירת בצבא וביקש להתחשב בו ובעובדה ששוהה במעצר כבר מספר חודשים.

עוד הציגה ההגנה, מטעמה, תעודת לוחם של הנאשם, מיום 27.03.14.

תסקיר נפגעת עבירה

בענינה של המתלוננת, הקטינה נפגעת העבירה, הוגש תסקיר.

התסקיר נערך ללא פגישה עם המתלוננת, מאחר שגורמי הטיפול סברו, כי פגישה עמה אינה לטובתה, ואף אמה הביעה בקשה לערוך התסקיר ללא מפגש עמה.

משפחתה של המתלוננת מונה אם חד הורית וארבעה ילדים בגילאים 10 - 13, כאשר המתלוננת ואחיה התאום הם הראשונים בסדר הלידה.

האם, בת 43, במקור תושבת אזור יהודה ושומרון, נישאה לאביה של המתלוננת, כאשתו הרביעית.

האב נפטר לפני כ-3 שנים.

האם עובדת לסירוגין בעבודות מזדמנות, בתחום הנקיון, ומתקיימת מקצבת ביטוח לאומי.

מצבה הכלכלי של המשפחה קשה.

המשפחה מתגוררת בפזורה הבדואית סביב שגב שלום, במתחם בו מתגוררות גם יתר אלמנותיו של המנוח, עם ילדיהן, לרבות הנאשמים.

פגיעת הנאשמים במתלוננת התרחשה לעיני אמה. האם, ז.א., שיתפה, כי רצתה לפנות למשטרה לאחר האירוע אך המתלוננת מנעה זאת ממנה כיוון שפחדה מתגובת הנאשמים ואמרה לה: "הם יהרגו אותנו במכות".

בנוסף, לדברי האם, איימה עליה הנאשמת 2, שלא כדאי לה להתלונן במשטרה כיוון שיש לנאשמים קשרים במשטרה

עמוד 3

ויסגרו כל תיק שהיא תפתח נגדם.

יום למחרת, הנאשמים שלחו לאם הודעות בהן גידפו אותה; איימו עליה; אמרו לה לא לחזור לבית; ודרשו ממנה לחזור לאזור יהודה ושומרון.

מתוך חשש שיפגעו בה, הגישה האם תלונה במשטרת אשקלון.

המתלוננת חששה, שהנאשמים יכו אותה שוב, אך הבינה שאין מנוס מפנייה למשטרה.

כיומיים לאחר הגשת תלונה נגד הנאשמים, השתלבה הנאשמת, באמצעות גורמי הטיפול במרכז חירום רהט, שם חשה מוגנת.

המתלוננת חווה תחושת כעס על הנאשמים. המתלוננת גדלה בתחושת בדידות וחוסר שייכות למשפחה המורחבת, כיוון שאמה אינה בדואית כמו נשותיו האחרות של אביה. היחס אליה כתושבת אזור יהודה ושומרון היה מבזה ומזלזל, בעיקר מצד הנאשמת 2.

תחושת הבדידות וחוסר השייכות הועצמו באלימות שהפעילו הנאשמים כלפי המתלוננת. כל אלה השפיעו לרעה על תפיסתה ודימויה העצמי של המתלוננת.

מדיווח שהתקבל במרכז החירום בו שוהה עולה, כי "תפיסתה העצמית שלילית בכך שהיא מרגישה נחותה, פחותה, ושונה מאחרים. לכן, משקיעה מאמצים להראות כוחות ומסוגלות כדי לא להיפגע ובכדי להרגיש חזקה ולשדר חוזק. לצד הכוחות שלה שצברה כילדה שגדלה כהישרדותית בסביבה אלימה כשהיא בודדת".

המתלוננת מאשימה את עצמה בהתעללות של הנאשמים כלפיה ומחפשת דרכים חלופיות להתנהלותה טרם האלימות.

למתלוננת תחושת חוסר ביטחון בהיותה חיה במשפחה מפורקת ואלימה.

בעקבות הפגיעה בה, סבלה המתלוננת מכאבים רבים בעיקר בידה ובראשה. המתלוננת נאנקה מכאבים ולא הצליחה להירדם.

המתלוננת הגיעה למסגרת החירום כשסימני אלימות על ידה. הסתגלותה של המתלוננת במרכז החירום לוותה בקשיים. היא הרבתה לבכות ולהתבודד, נמנעה מתקשורת עם חניכים ועם הצוות. בהמשך, הצליחה להתאקלם בצורה טובה יותר.

המתלוננת עתידה לעבור למשפחת אומנה כדי להגן עליה ולהעניק לה תחושת ביטחון.

אמה של המתלוננת סיפרה על הקשיים שהמשפחה חווה על רקע אלימות הנאשמים כלפי המתלוננת, אשר נאלצה לצאת מביתה בכדי להרחיק עצמה מפגיעתם של הנאשמים.

אמה של המתלוננת טענה, כי איבדה את בתה בגלל מעשיהם של הנאשמים. לדבריה, הנאשמת 2 היא המובילה של האירועים האלימים והיא זו שהסיתה את הנאשם 1 להכות את המתלוננת. לדבריה, הנאשמת 2 פגעה במתלוננת הכי הרבה, אך אינה משלמת על מעשיה כיוון שהיא אשה, לעומת הנאשם 1, שנמצא במעצר.

אמה של המתלוננת שיתפה, כי לאחר שהנאשמת 2 שוחררה ממעצר - היא הסיתה את אחיה הקטנים של המתלוננת נגדה ונגד אמם. בנוסף, חוותה התנכלויות שונות, שהגיעו עד כדי הרס רוב ביתה, אשר כללו חבלה בחשמל; שבירת זכוכיות של החלונות; ועוד.

אמה של המתלוננת חשה מאוימת ולדבריה, פנתה למשטרה מספר פעמים והתקשתה לישון מאחר ופחדה שיפגעו בה.

אמה של המתלוננת שיתפה, כי תהליך הגשת התלונה במשטרה והחקירה לווה בחוויה של פחד, לחץ וחששות מתגובתם של הנאשמים בעקבות הגשת התלונה, הן עבורה והן עבור המתלוננת.

אמה של המתלוננת בטוחה, כי עשתה את המעשה הנכון בכך שהתלוננה נגד הנאשמים.

עורכת התסקיר התרשמה, כי ניתן לזהות אצל המתלוננת, כי חוותה התעללות רגשית, ששיאה באלימות הפיזית שחוותה מצד הנאשמים.

המתלוננת נפגעה על ידי מי שאמורים היו לשמש לה כעוגן מבטחים לאחר פטירת אביהם המשותף.

הנאשמים פגעו במשפחה בכלל ובמתלוננת ובפרט, פגעו בבטחונה וערערו את אמונה באנשים ובעולם.

ביטוי נוסף לפגיעה במתלוננת, הוא הרחקתה ממשפחתה לצורך בטחונה והגנה על שלומה.

אף אמה של המתלוננת נפגעה ממעשי הנאשמים, אשר גרמו להרחקת ביתה היחידה מהבית ולתחושה כי נכשלה בהגנה על בתה, תוך ניצול ציני של מעמדה האזרחי במדינה.

הנאשמים גרמו למתלוננת לחיות בחרדה וחוסר ודאות לגבי מקומה בעולם.

עורכת התסקיר הביעה תקוותה, כי המתלוננת תצליח להשתקם ולהתגבר על הנזקים שנגרמו לה ממעשי הנאשמים.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/50) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי מעשי הנאשם פגעו בערכים המוגנים של זכות אינהרנטית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו; פגיעה בחירות; שלווה נפש וכבודו של אדם.

התביעה הדגישה החשיבות בהרתעת היחיד והרבים, בהינתן שעבירות אלימות במשפחה נעברות, פעמים רבות, על ידי אנשים נעדרי הרשעות קודמות.

הנאשם פגע בבטחונו של אחותו הקטינה, ובזכותם של בני המשפחה לחוש מוגנים בביתם - מבצרם.

התביעה עמדה על התכנון המקדים לעבירה, עת הגיע הנאשם לבית המתלוננת ותכנן לתקוף אותה ולאיים עליה.

התביעה הדגישה הנזקים שנגרמו למתלוננת.

בהיבט הפיזי, נגרמו למתלוננת חבלות בגופה בשל מעשי האלימות של הנאשם כלפיה.

בהיבט הנפשי, נגרמו למתלוננת נזקים המתבטאים בתפיסה עצמית שלילית, הרגשת נחיתות, חוסר ביטחון ותחושת שוני מאחרים.

יתרה מכך, מעשי הנאשמים הובילו להרחקתה של המתלוננת מהבית לצורך הגנה על שלומה ובטחונה, כאשר המתלוננת שולבה במרכז חירום, ולאחר מכן צפויה להשתלב במשפחת אומנה.

התביעה טענה, כי הנאשם נהג באלימות ובאכזריות כלפי המתלוננת ומשפחתה, תוך שהוא מנצל את מעמדו כבנו של האישה הראשונה וכמי שירש את מעמדו של אביו כראש המשפחה, תוך שהוא מנצל את יחסי הכוחות בינו לבין המתלוננת ואת תלותה בו.

התביעה טענה, כי אמנם הודה הנאשם במיוחס לו, אך זאת לאחר שנשמעו עדותן של המתלוננת ואימה.

התביעה טענה, כי הנאשם לא עבר הליך טיפולי ואף לא הוזמן תסקיר שירות המבחן בענינו, לכן אין אינדיקציה על סיכויי שיקום.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל (בהשלמת הטיעון על פה נרשם, בטעות הקלדה, 13 חדשים, אך המתחם שנטען בדיון, כפי שמופיע גם בטיעונים בכתב, מתחיל מ-18 חדשים).

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם בחציו התחתון של המתחם, אך לא בתחתית המתחם.

בנוסף, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירות דומות, פיצוי למתלוננת וקנס.

ההגנה טענה, כי מתחם העונש אליו עתרה התביעה - אינו ראוי בנסיבות תיק זה.

ההגנה טענה, כי הפסיקה אליה הפנתה התביעה שונה מהמקרה דנן, שכן, שם דובר על אירועים מתמשכים במשך שנים ולנאשם היה עבר פלילי מכביד.

ההגנה טענה, כי מדובר באדם צעיר ונורמטיבי, נשוי ואב לתינוקת, נעדר הרשעות קודמות, אשר שירת כלוחם בצה"ל.

ההגנה הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אביו נישא לארבע נשים והביא ילדים עם כולן, ולפתע, עם פטירתו של אביו, הוטל על כתפיו משא - לשמש כראש המשפחה.

ההגנה טענה, כי אין אינדיקציה שלנאשם נטיות אלימות.

ההגנה טענה, כי מרבית הפעולות בוצעו דווקא על ידי הנאשמת 2 ולא על ידי הנאשם, כפי העולה מכתב האישום המתוקן.

ההגנה עתרה למתחם ענישה, הנע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל.

ההגנה ביקשה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, אשר עצור בתיק זה החל מיום 10.06.2020, לצד ענישה נוספת.

בדברו האחרון מסר הנאשם, כי טעה במעשיו. הביע רצונו לשוב לביתו כדי לראות את אשתו ובתו התינוקת. לדבריו, לא

יתקרב שוב למתלוננת ומשפחתה. הנאשם שיתף, כי שירת 3 שנים כלוחם, וטרם מעצרו, עבד במפעל "עוף עוז".

דיון והכרעה

כתב האישום מתאר אירועי אלימות שאינם קלים.

אלימות במשפחה בכלל, וכלפי קטינים בפרט, היא תופעה מכוערת וחמורה. יש בה משום פגיעה באושיות התא המשפחתי, שהוא המקום בו אמור אדם להרגיש הבטוח ביותר. כמו כן, יש בה ניצול של פערי כח בין הצדדים.

ראו, לענין זה, בפסיקת בית המשפט העליון: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפיה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.

כן ראו ע"פ 30/04 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

הצורך להגן על קטינים חסרי ישע מפני מבוגרים הפוגעים בהם פגיעות אלימות מחייב מסר עונשי חד משמעי. על אחת כמה וכמה כך הוא כאשר הפוגע הינו בן משפחה של קרבן האלימות, כאשר הניגוד העמוק בין חובתו הטבעית והמשפחתית לבין מעשיו בולט במיוחד וראוי להוקעה עונשית מיוחדת.

הנאשם הגיע לביתה של המתלוננת, אחותו (למחצה) הקטינה, שבר את דלת הכניסה, גידף אותה, הכה אותה בידיה וברגליה באמצעות צינור גומי וגרם לה חבלות.

המתלוננת ביקשה שיחדל, והנאשם עזב את המקום. לאחר מכן, החליט לחזור, ולהכות את המתלוננת שוב, תוך שאיים עליה ועל בני משפחתה.

אף ביום שלמחרת, התקשר הנאשם לאימה של המתלוננת ואיים עליה בפגיעה שלא כדין בה ובילדיה, ואיים, כי ידאג לסילוקה מהארץ אם תתלונן במשטרה.

הנאשם ניצל פערי הכוחות הפיזיים והמעמדיים בינו לבין המתלוננת ועשה ככל העולה על רוחו, מבלי להפגין מעט חמלה כלפי אחותו (למחצה) הקטינה.

הנאשם לא הסתפק בפגיעה במתלוננת ואיומים עליה, ואף איים על אמה כדי להעצים את תחושת האימה והחרדה להן גרם.

הנאשם גרם למתלוננת למכאובים פיזיים ונפשיים.

זאת ועוד, המתלוננת נאלצה לצאת מביתה, ולעבור להתגורר במרכז חירום, על מנת להיות מוגנת מפני הנאשמים.

כעת, צפויה המתלוננת להשתלב במשפחת אומנה, כך שהלכה למעשה, נותקה מבני משפחתה.

המדובר באירוע פוגעני וחמור, של השלטת אימה בבית. אירוע כזה לא יעבור בסך - בלא ביטוי עונשי משמעותי.

מתחם הענישה

לצורך קביעת מתחם הענישה הנוהג בעבירות של תקיפת קטין בידי אחראי; תקיפה סתם; איומים; והיזק במזיד לרכוש, יש לבחון רמת הענישה שנקבעה בפסיקת בתי המשפט.

· עפ"ג (באר שבע) 2988-12-10 **קלימן נגד מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - נדחה ערעורו של המערער, אשר הורשע בתקיפת אמו הקשישה, בכך שמשך בשיערה והשליך אותה על הספה וגרם לה לחבלה של ממש בקרקפת ראשה, וכן הורשע בכך שבמועד הקודם לאירוע הנ"ל, תקף את אמו בכך שבעט בה ברגלה וגרם לה לחבלה של ממש. בית המשפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

· ת"פ 18006-12-17 **מדינת ישראל נ' ג'בארין ואח'** (לא פורסם) - הנאשמים, אחים, תקפו את אחותם

הקטינה ואת אימם, איימו עליהן והזיקו במזיד לרכוש בבית. בית משפט זה גזר על כל אחד מהנאשמים 10 חודשי מאסר בפועל, הפעל מאסר מותנה לנאשם 2, מאסר מותנה, לכל אחד מהמתלוננים פיצוי בסך 3,000 ₪.

· ת"פ (ב"ש) 44537-12-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים) - הנאשם, אשר לחובתו עבר פלילי נושן יחסית, תקף את בנו הקטין ואיים על אשתו. כשלושה שבועות לאחר מכן, תקף את אשתו ואף חנק אותה. כחודש ומחצה לאחר מכן, איים עליה בשנית. במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה עונשית, הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, והוטלו עליו 16 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה; ופיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪.

· 7591-03-18 **פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' פלוני** (פורסם במאגרים) - הנאשם, אשר לחובתו עבר פלילי, בין היתר בעבירות אלימות, הורשע בריבוי עבירות של תקיפת בת זוגו ובנותיו הקטנות. על הנאשם הוטלו 13 חודשי מאסר בהפועל לצד מאסר מותנה.

· ת"פ 14449-06-09 **מדינת ישראל נ' טטור** (פורסם במאגרים) - הנאשם תקף את בתו הקטינה ואת אשתו ואיים עליהן בפגיעה בגופן. הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו במסגרת כתב אישום מתוקן, הכולל שני אישומים, והוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח; מאסר מותנה; ופיצוי כספי בסך 2,500 ₪ לכל אחת מהמתלוננות.

· ת"פ (ק"ש) 16668-08-17 **מדינת ישראל נ' הייב** (פורסם במאגרים) - נגד הנאשם הוגשו 3 כתבי אישום שאוחדו. על פי עובדות כתבי האישום, הנאשם תקף את אמו ואת שני אחיו הקטינים, גרם חבלה של ממש לקטינה והזיק במזיד לרכב. בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה עונשית, אך המאשימה הגבילה עצמה לטעון ל-14 חודשי מאסר בלבד, ובמסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע. על הנאשם הוטלו 8 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה.

בית המשפט מוצא לקבוע מתחם ענישה כולל, בגין האירועים נושא כתב האישום, אשר כללו אלימות קשה כלפי קטינה, בין היתר באמצעות צינור גומי; איומים עליה ועל בני משפחתה; איום על אמה של המתלוננת בכדי למנוע ממנה הגשת תלונה במשטרה, כל אלה - בנסיבות שהביאו, בסופו של דבר, לפירוק התא המשפחתי ולסילוק המתלוננת ממתחם מגורי המשפחה - כך שינוע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת ענישה ספציפית בתוך המתחם

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם האמור, על בית המשפט לשקול, בין היתר, עברו של הנאשם ונסיבותיו האישיות.

הנאשם כבן 30, נשוי, אב לתינוקת, עד מעצרו עבד במפעל, שירת כלוחם בצבא.

לזכות הנאשם, תילקח הודאתו באשמה, הגם שלא ניתנה בהזדמנות הראשונה, אלא לאחר שמיעת המתלוננת ואמה.

עוד לזכותו, היעדר הרשעות קודמות.

מנגד, לא השתלב הנאשם בהליך טיפולי כלשהו, ואין אינדיקציה, על הפחתת מסוכנותו לעתיד.

בשקלול הגורמים, תוך שבית המשפט נותן המשקל לתפקודו הנורמטיבי של הנאשם ולתרומתו למדינה ולחברה במסגרת שירותו הצבאי, מתוך הנחה, כי למד הלקח והתוצאות של הנקיטה באלימות - מוצא בית המשפט למקם עונשו, זו הפעם, על הצד הנמוך של מתחם הענישה, אך לא ברף הנמוך ממש.

עוד, מוצא בית המשפט להשית מאסר מותנה מרתיע, לבל יעבור הנאשם עבירות דומות, קנס ופיצוי למתלוננת.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה בכתב ושמע טענות הצדדים על פה; שמע את עדותו של עד האופי; עיין בפסיקה שהוגשה ולאחר ששמע את דברו האחרון של הנאשם; גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 13 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, בתיק זה בלבד, על פי רישומי שב"ס;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי - ש לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', המכוונת כנגד מי שהוא בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1(2) לחוק בתי משפט לענייני משפחה, תשנ"ח - 1995;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי - שלא יעבור עבירה, בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', המכוונת כנגד מי שאינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1(2) לחוק בתי משפט לענייני משפחה, תשנ"ח - 1995;

ד. קנס בסך 1,500 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו;

ה. פיצוי המתלוננת, ע.ת. 2 בכתב האישום המתוקן, בסך של 15,000 ₪.

ו. הקנס והפיצוי ישולמו ב-10 שיעורים רצופים ושווים, החל מיום 15.08.21 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יעמוד הנאשם באחד התשלומים - תעמוד היתרה לפירעון מיד.

התביעה תעביר למזכירות בית המשפט, בתוך 7 ימים מהיום, פרטי המתלוננת נפגעת העבירה, לצורך דיווח הפיצוי.

עותק גזר הדין יועבר למפקחת המחוזית על נפגעי עבירה.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ח סיוון תשפ"א, 08 יוני 2021, במעמד הצדדים.